

1.3. Den gældende udleveringslov indeholder ikke en udtrykkelig bestemmelse om, at udlevering ikke må ske i strid med Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser, herunder f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Disse forpligtelser gælder imidlertid fuldt ud – også uden en sådan udtrykkelig bestemmelse. Udlevering kan således f.eks. ikke ske, hvis udleveringen ville være i strid med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til en retfærdig rettergang. Rammeafgåelsen indebærer ingen ændringer af Danmarks forpligtelser til at overholde de grundlæggende rettigheder og principper, der bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I lyset af den udtrykkelige bestemmelse i præamblen til rammeafgåelsen om forbud mod udlevering til tortur mv. har Justitsministeriet fundet det naturligt at indsætte en bestemmelse, der præciserer, at udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Justitsministeriet har derimod ikke fundet grundlag for herudover udtrykkeligt at fastsætte, at udlevering ikke må finde sted, hvis udlevering ville stridde mod Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser. Dette er som nævnt allerede gældende ret. En mere generelt holdt bestemmelse i loven ville ikke give yderligere vejledning, men ville derimod kunne give anledning til urigtige modsætningsslutninger i forhold anden lovgivning. Hertil kommer, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er inkorporeret i dansk lov ved lov nr. 285 af 29. april 1992.

Det tilføjes, at der herudover i udleveringsloven findes særlige bestemmelser om forbud mod udlevering til dødsstraf og forbud mod udlevering, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for politisk forfølgelse mv. Disse bestemmelser ændres ikke med lovforslaget.

Om Justitsministeriets nærmere overvejelser henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1.

1.4. Den europæiske arrestordre indebærer bl.a., at medlemsstaterne i videre omfang end i dag forpligtes til at udlevere egne statsborgere til strafforfølgning i andre EU-lande. Der sondres således som hovedregel ikke mellem udlevering af egne statsborgere og udlændinge.

Efter lovforslaget vil der således som udgangspunkt skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til *strafforfølgning* i en EU-medlemsstat på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den strafbare handling i den pågældende stat kan medføre

fængsel i mindst 1 år, og en tilsvarende handling begået her i landet ville være strafbar efter dansk ret (dobbelts strafbarhed). Endvidere skal der som udgangspunkt ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til en EU-medlemsstat med henblik på *straffuldbyrdelse*, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed, og en tilsvarende handling begået i Danmark ville være strafbar efter dansk ret.

Imidlertid indebærer lovforslaget, at der med hensyn til udlevering for visse nærmere angivne handlinger, der er omfattet af den såkaldte positiv-liste, ikke vil kunne stilles krav om dobbelt strafbarhed. Det er dog en betingelse, at den pågældende handling i den medlemsstat, som anmoder om udlevering af en person fra Danmark, kan straffes med fængsel mv. i mindst 3 år. Positiv-listen omfatter bl.a. terrorisme, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi samt ulovlig handel med våben og narkotika.

Udlevering af danske statsborgere eller af personer med fast bopæl her i landet til straffuldbyrdelse vil imidlertid efter lovforslaget kunne afslås, hvis Danmark forpligter sig til at fuldbyrde den idømte straf her i landet. Ligeledes vil udlevering af danske statsborgere eller af personer med fast bopæl her i landet til strafforfølgning kunne betinges af, at en eventuel straf fuldbyrdes her i landet.

Herudover indebærer lovforslaget ændringer af en række af de gældende betingelser for udlevering til EU-medlemsstater.

Lovforslaget indeholder således visse nye grunde, der kan eller skal medføre, at udlevering til en anden EU-medlemsstat afslås. Disse afslagsgrunde begrænser pligten til at udlevere til en anden EU-medlemsstat, selv om lovovertrædelsen er omfattet af positiv-listen. Eksempelvis skal udlevering ifølge lovforslaget afslås, hvis den, der ønskes udleveret, er under den kriminelle lavalder i Danmark. Lovforslaget indebærer samtidig, at visse af de gældende afslagsgrunde ikke længere finder anvendelse ved udlevering til andre EU-medlemsstater. Det vil eksempelvis ikke længere være muligt at afslå udlevering, fordi anmodningen om udlevering vedrører en politisk lovovertrædelse.

Med lovforslaget foreslås indført en ny systematik i udleveringsloven, således at loven inddeles i et kapitel om betingelser for udlevering til stater uden for EU (kapitel 2), et kapitel om udlevering til EU-medlemsstater (kapitel 2 a), et kapitel om behandlingen af sager om udlevering til stater uden for EU (kapitel 3), et